

Streszczenie pracy doktorskiej

Niniejsza praca jest próbą scharakteryzowania języka muzycznego Jeana Françaix. Jedynym źródłem dotyczącym twórczości tego kompozytora w języku polskim jest artykuł Janusza Ekierta w czasopiśmie „Ruch Muzyczny” z 1956 roku. W związku z tym poszukiwałam materiałów za granicą, głównie we Francji i w Niemczech. Dzięki temu miałam możliwość korespondować z synem kompozytora, Jakiem Françaix, oraz jego przyjacielem – Klausem Rainerem Schöllem, dzięki którym uzyskałam dostęp do ciekawych informacji o życiu kompozytora.

Rozdział pierwszy jest omówieniem czasu dzieciństwa, młodości oraz ważnych wydarzeń z dojrzałego życia Françaix’go. Zawiera informacje dotyczące jego rodziny i edukacji pod kierunkiem m.in. Nadii Boulanger wraz z unikatowymi materiałami pochodzącymi z tych okresów życia kompozytora. Jest w nim mowa także o jego pojawieniu się w centrum wydarzeń muzycznych Paryża. Rozdział pierwszy podkreśla ważne czynniki kształtujące Jeana Françaix jako twórcę i opisuje artystyczną drogę, którą podążał przez całe życie.

Rozdział drugi zawiera analizę trzech utworów z różnych okresów twórczości kompozytora: *Divertissement* na obój, klarnet i fagot z 1947 roku, *Quatuor* na róg angielski, skrzypce, altówkę i wiolonczelę z roku 1970 oraz *Trio* na obój, fagot i fortepian napisane w roku 1994. Utwory przedstawione są z perspektywy muzyka wykonawcy i zaakcentowane są ich cechy neoklasyczne. Françaix zbliża się w omawianych pracach do tradycyjnych form klasycznych, tworząc muzykę pełną wdzięku, humoru i we francuskim stylu. Wszystkie te kompozycje mają dedykacje, co podkreślone i opisane jest w poszczególnych częściach rozdziału.

Praca została wzbogacona o aneksy zawierające wywiady, jakich Françaix udzielił w 1995 i 1997 roku, oraz artykuł z czasopisma „New York Times” pod tytułem *Muzyka we Francji i Jean Françaix* z roku 1981. Interesującym uzupełnieniem pracy są również zdjęcia pozyskane dzięki uprzejmości Klaus Rainera Schölla i za jego pozwoleniem dołączone w formie ostatniego aneksu.

25 IV 2019 r.

Karoline Stelmachowska

prof. dr hab. Marek Mleczko
dziedzina: sztuki muzyczne
dyscyplina artystyczna – instrumentalistyka

Kraków, 22.06.2019 r.

Zleceniodawca recenzji:

Akademia Muzyczna im. Karola Szymanowskiego w Katowicach, Wydział Wokalno-Instrumentalny pismo z dnia 31.05.2015 r., zlecenie podjęte na podstawie ustawy z dnia 14.03.2003 r. o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. 2016 poz. 882).

Dotyczy:

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Instrumentalnego Akademii Muzycznej w Katowicach z dnia 23.05.2019 r. w sprawie wyznaczenia mojej osoby jako recenzenta w przewodzie doktorskim mgr Karoliny Stalmachowskiej.

–	liczba uprawnionych członków Rady Wydziału	57
–	na posiedzeniu obecnych było	41
–	oddano głosów ważnych	41
–	za wyznaczeniem recenzenta	41
–	głosów przeciwnych	0
–	głosów wstrzymujących się	0

Quorum głosujących w chwili podejmowania uchwały było zachowane.

W świetle ustawy z dnia 14.03.2003 r. art. 14 ust. 2 pkt. 2 (tekst jedn. Dz. U. 2016 poz. 882 ze zm.) Rada Wydziału Wokalno-Instrumentalnego podjęła prawomocną uchwałę o wyznaczeniu mnie recenzentem pracy doktorskiej mgr Karoliny Stalmachowskiej.

Do nadesłanego mi przez Dziekana Wydziału Wokalno-Instrumentalnego prof. zw. dr hab. Feliksa Widerę pisma z dn. 23.05.2019 r. została dołączona praca doktorska mgr Karoliny Stalmachowskiej pt. „**Neoklasycyzm w twórczości Jeana Françaix. Charakterystyka stylu kompozytorskiego w oparciu o wybrane kompozycje twórczości kameralnej z udziałem oboju**” oraz następujące dokumenty:

- dokumentacja Doktorantki
- praca doktorska
- Uchwała z dnia 29.10.2015 r., dotycząca wszczęcia przewodu doktorskiego mgr Karoliny Stalmachowskiej
- Uchwała z dnia 23.05.2019 r., dotycząca wyznaczenia mojej osoby recenzentem w w/w przewodzie doktorskim.

Złożona przez Doktorantkę dokumentacja zawiera wniosek o wszczęcie postępowania na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej Instrumentalistyka, kwestionariusz osobowy, uwierzytelnioną kopię dowodu osobistego i dyplomu ukończenia studiów wyższych, życiorys artystyczny, koncepcję pracy doktorskiej, wykaz dorobku artystycznego, osiągnięć artystycznych.

W dalszej części dokumentacja zawiera kserokopie programów koncertów oraz afiszy.

Do dokumentacji dołączona została praca doktorska złożona z dzieła artystycznego zarejestrowanego na płycie CD oraz opisu dzieła pt. **„Neoklasycyzm w twórczości Jeana Françaix. Charakterystyka stylu kompozytorskiego w oparciu o wybrane kompozycje twórczości kameralnej z udziałem oboju”**. Doktorantka wykazała się należyłą starannością w zakresie strony graficznej i edytorskiej. Płyta CD jest opisana i dołączona do opisu dzieła, który również nie budzi zastrzeżeń od strony formalnej i edytorskiej.

Podstawowe dane o Kandydacie

Karolina Stalmachowska urodziła się w Krakowie w _____ Ukończyła z wyróżnieniem Akademię Muzyczną im. Karola Szymanowskiego w Katowicach w klasie oboju prof. Tomasza Miczki. Jest laureatką II nagrody na VII Ogólnopolskim Konkursie Zespołów Instrumentów Dętych w Warszawie w kategorii trio stroikowe oraz laureatką III miejsca (I i II nagrody nie przyznano) na III Międzynarodowym Konkursie Oboistów i Fagocistów w Łodzi. Od 2008 roku jest pierwszą oboistką Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach, współpracuje również z orkiestrą Sinfonia Varsovia i Orkiestrą Miasta Tychy "Aukso". Ma na swym koncie udział w ponad 400 koncertach i kilkunastu trasach koncertowych, szereg nagrań płytowych (Naxos, DUX), muzyki filmowej oraz archiwalnych dla Polskiego Radia.

Pracowała pod batutą Jerzego Semkowa, Stanisława Skrowaczewskiego, Krzysztofa Pendereckiego, Kazimierza Korda, Marka Minkowskiego, Giancarlo Guerrero, Gabriela Chmury Paula McCreesha i wielu innych.

Jest współzałożycielką kwintetu dętego Arbore Art Quintet, w którym na co dzień spełnia się jako kameralistka.

Od roku 2012 jest pedagogiem macierzystej uczelni a także studentką studiów doktoranckich

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska mgr Karoliny Stalmachowskiej pt. „*Neoklasycyzm w twórczości Jeana Françaix. Charakterystyka stylu kompozytorskiego w oparciu o wybrane kompozycje twórczości kameralnej z udziałem oboju*” przygotowana pod kierunkiem promotora prof. zw. dr hab. Tomasza Miczki składa się z dzieła artystycznego oraz opisu dzieła.

Dzieło artystyczne w tym przypadku składa się z płyty CD, na której zostały zarejestrowane następujące kompozycje:

Jean Françaix – Divertissement

Jean Françaix – Quatuor

Jean Françaix – Trio.

Dzieło artystyczne powstało w oparciu o wiedzę, talent oraz pełne emocjonalne i profesjonalne zaangażowanie ze strony doktorantki, która potrafiła przybliżyć problematykę muzycznego języka Jeana Françaix oraz aspekt wykonawczy z nim związany.

Kształt dzieła i profesjonalny warsztat wykonawczy kandydatki są godne wysokiej oceny, założony cel pracy dokumentuje w sposób czytelny opis dzieła artystycznego. Część opisowa dobrze opracowana pod względem redakcyjnym i merytorycznym składa się z dwóch części 1) Życie i twórczość Jeana Françaix 2) Muzyka kameralna Jeana Françaixa z bliska. Analiza utworów stanowiących dzieło artystyczne.

W części pierwszej autorka przedstawia zagadnienia związane z życiem i twórczością Jeana Françaix. Przybliżyła jego sylwetkę podając wiele mało dostępnych informacji dotyczących jego rodziny i edukacji pod kierunkiem m. in. Nadii Boulanger. Podkreśla ważne czynniki kształtujące Françaix jako twórcę, mające wpływ na rozwój jego języka muzycznego.

Część druga koresponduje ściśle z nagraniem dziełem artystycznym autorki, gdyż w poszczególnych podrozdziałach omawia kolejno nagrane utwory pod względem ich genezy, inspiracji kompozytorskiej, zastosowania efektów sonorystycznych i wykorzystania odpowiednich technik wykonawczych. Każdy podrozdział zawiera również analizę utworu z punktu widzenia wykonawcy oraz informację o stopniu zależności koncepcji kompozytorskiej od realnych możliwości technicznych instrumentu. Analiza każdego z trzech utworów, zarówno pod względem formalnym, jak i z punktu widzenia oboisty, skupiającego

się na aspektach czysto wykonawczych, służy realizacji celu pracy, którym jest prześledzenie drogi ewolucji języka muzycznego Francaix.

Wysoko oceniam umiejętności instrumentalne doktorantki – w sposób przemyślany operuje elementami techniki wykonawczej, jak dynamika i artykulacja, doskonale współpracuje z członkami zespołu towarzyszącymi jej w nagraniu. Pani Karolina Stalmachowska prezentuje się w całym dziele artystycznym jako profesjonalna instrumentalistka, oboistka obdarzona błyskotliwą techniką oraz kameralistka potrafiąca wniknąć w niełatwą konstrukcyjnie strukturę wykonywanych kompozycji.

Praca jest wynikiem dogłębnych badań autorki w zakresie rozwoju możliwości wyrazowych i technicznych oboju. Doświadczenie to wpłynęło pozytywnie na sprawne posługiwanie się różnego rodzaju technikami wykonawczymi, wpływającymi na interesującą prezentację wybranych utworów zawartych w części artystycznej prezentacji.

Praca doktorska pani Karoliny Stalmachowskiej jest przykładem wysokich kompetencji autorki, której pasją jest muzyka Jeana Francaix, widziana z pozycji ukształtowanego muzyka praktyka i teoretyka, artystki która swoje spostrzeżenia i refleksje potrafi sformułować w sposób jasny i czytelny, wyjaśniając mechanizmy powodujące mnogość, barwność efektów możliwych do uzyskania na oboju.

Na uwagę zasługuje interesujący dobór prezentowanych utworów, ich zróżnicowanie, podkreślające szeroki zakres możliwości sonorystycznych oboju i różka angielskiego w konfrontacji z barwami klarnetu, fagotu, fortepianu czy kwartetu smyczkowego, ich wzajemne przenikanie się, uzupełnianie czy tworzenie zupełnie nowych jakości.

Polska literatura specjalistyczna w temacie podjętym przez kandydatkę przedstawia się raczej skromnie. Dlatego też podjęta próba analizy ewolucji języka muzycznego Jeana Francaixa jest bardzo potrzebna. Stanowić może kompendium wiedzy nie tylko dla studentów, ale również dla pedagogów, kompozytorów i dyrygentów, czym przyczynia się do rozwoju sztuk muzycznych.

Konkluzja

Uważam, że doktorantka w przedstawionej pracy doktorskiej wykazała się głęboką wiedzą teoretyczną, umiejętnościami samodzielnej pracy artystycznej. Bez zastrzeżeń spełniła

wymagania art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 14 marca 2003 roku. Z prawdziwą przyjemnością przyjmuję pracę doktorską mgr Karoliny Stalmachowskiej.

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Marek Mleczko'. The script is cursive and somewhat stylized.

prof. dr hab. Marek Mleczko

Podstawowe dane recenzenta

Warszawa, dnia 08.08.2019

dr hab. Arkadiusz Krupa
Dziedzina, sztuki muzyczne
Dyscyplina, instrumentalistyka
Uniwersytet Muzyczny Fryderyka Chopina
w Warszawie

Recenzja pracy doktorskiej pani mgr Karoliny Stalmachowskiej

Zleceniodawca recenzji

Akademia Muzyczna im. K. Szymanowskiego w Katowicach, Wydział Wokalno-Instrumentalny, pismo z dnia 31.05.2019 roku, zlecenie zostało podjęte na podstawie Ustawy z dnia 14.03.2003 roku tekst jednolity o stopniach i tytule naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki, (Dz. U. Nr 65, poz. 595 wraz ze zmianami Dz. U. Z dnia 27.07.2005 roku Nr 164, poz 1365, art 14 ust. 2 pkt 2.)

Dotyczy

Uchwały Rady Wydziału Wokalno-Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach z dnia 29.10. 2015 roku w sprawie wszczęcia na wniosek mgr Karoliny Stalmachowskiej przewodu na stopień doktora sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Uchwała Rady Wydziału Wokalno-Instrumentalnego Akademii Muzycznej im. K. Szymanowskiego w Katowicach z dnia 23.05.2019 roku w sprawie wyznaczenia mojej osoby recenzentem w/w przewodu.

W świetle Ustawy z dnia 14 marca 2003 roku o stopniach naukowych i tytule Naukowym oraz o stopniach i tytule w zakresie sztuki Rada Wydziału posiadała uprawnienia do prowadzenia przewodu doktorskiego na stopień doktora w dziedzinie sztuk muzycznych w dyscyplinie artystycznej instrumentalistyka.

Podstawowe dane o kandydacie

Pani Karolina Stalmachowska urodziła się _____ roku w Krakowie. Od roku 1989 była uczennicą Zespołu Państwowych Szkół Muzycznych im. M. Karłowicza w Krakowie. Szkołę tę ukończyła w klasie oboju mgr Mirosława Draka. Edukację swą kontynuowała w Akademii Muzycznej

im. K. Szymanowskiego w klasie oboju Profesora Tomasza Miczki.

W roku 2005 wraz z zespołem kameralnym prowadzonym przez dr hab. Romana Widaszka zdobyła II nagrodę na VII Ogólnopolskim Konkursie Instrumentów Dętych w Warszawie w kategorii „trio stroikowe”.

Jest także laureatką III miejsca oraz nagrody specjalnej za najlepsze wykonanie utworu Sławomira Kaczorowskiego - „Capriccio” w Międzynarodowym Akademickim Konkursie Oboistów i Fagocistów w Łodzi w 2008 roku.

Również w 2008 roku Pani Karolina zdała egzamin do Narodowej Orkiestry Polskiego Radia w Katowicach, której jest obecnie Solistką-Oboistką .

W latach 2008-2012 bardzo intensywnie współpracowała z orkiestrą „Sinfonia Varsovia”, z którą występowała również jako solistka.

Stale współpracuje z „Orkiestrą Muzyki Nowej” oraz „Orkiestrą Miasta Tychy Auxo”.

Występuje czynnie jako solistka oraz kameralistka z większym jednak nastawieniem na kameralistykę, m.in. tworząc kwintet dęty z wybitnymi artystami Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia oraz współpracując z „Kwartetem Śląskim”.

Od roku 2012 jest asystentką w klasie oboju profesora Tomasza Miczki na Akademii Muzycznej im. Karola Szymanowskiego w Katowicach.

Ocena pracy doktorskiej

Praca doktorska pani mgr Karoliny Stalmachowskiej pod tytułem „ **Neoklasycyzm w twórczości Jeana Françaix. Charakterystyka stylu kompozytorskiego w oparciu o wybrane kompozycje twórczości kameralnej z udziałem oboju**” składa się z dzieła artystycznego umieszczonego na płycie CD oraz opisu, stanowiących łącznie pracę pod wspomnianym tytułem. Dzieło artystyczne zawiera trzy utwory kameralne Jeana Françaix:

„Divertissement”

„Quatuor”

„Trio”

Nagrania dokonane zostały w sali kameralnej Narodowej Orkiestry Symfonicznej Polskiego Radia w Katowicach.

Data realizacji: 14.04.2017, 28.05.2017, 18.05.2018.

Reżyser nagrań: Grzegorz Stec

Nagrane przez Autorkę dysertacji utwory, to prawdziwe arcydzieła muzyki kameralnej bardzo charakterystyczne w swym wyrazie oraz języku muzycznym dla kompozycji Françaix, choć napisane w różnych okresach twórczości kompozytora (Divertissement na obój klarnet i fagot zostało skomponowane w 1947 roku, Quatuor na rożek angielski, skrzypce, altówkę i wiolonczelę w 1970, a Trio na obój, fagot i fortepian w 1994).

Pomimo to, styl kompozytora łączy w wybranych utworach lekkość, zmienna rytmiczność bogata w różnego rodzaju akcenty, artykulacje z odrobiną dowcipu zmieszana miejscami z melancholią.

Aby odpowiednio opisać wykonanie „otwierającego” płytę „Divertissement”, posłużę się cytatem z pracy pani Karoliny:

„Divertissement to czarująca, wibrująca, czteroczęściowa kompozycja, która od wszystkich trzech wykonawców wymaga wirtuozowskiej techniki i rytmicznej precyzji”.

Wszystko to, co napisane w powyższym cytacie, było doskonale zrealizowane w nagraniu. Znakomici współwykonawcy Bartosz Pacan na klarnecie oraz Krzysztof Fiedukiewicz grający na fagocie, tworzą z panią Karoliną wspaniałe trio.

Odpowiednio realizowane zmiany nastrojów, idealnie wspólne acceleranda w pierwszej i drugiej części. W trzeciej części piękna, szeroka fraza oboju wykonana legato z dbałością o każdy element sztuki gry, jak np. rozpoczynanie dźwięku od piana, poprzez crescendo z zastosowaniem pięknego vibrata w odpowiednim momencie, a następnie zakończenie całej frazy cudownym diminuendem do momentu, w którym niezauważalnie dźwięk się kończy, a to wszystko na tle subtelnego i wyważonego akompaniamentu klarnetu i fagotu. W części czwartej perfekcyjnie pokazane plany, zmiany nastrojów, doskonale zrealizowane skomplikowane zawłości rytmiczne, skrajnie zmienna dynamika, skomplikowane wirtuozowsko zagrane pasaże.

Można by długo pisać o atutach tego nagrania, ale uczynię to w podsumowaniu całej płyty na końcu opisu dzieła artystycznego.

„Quatuor” na rożek angielski, skrzypce altówkę i wiolonczelę z udziałem artystów „Kwartetu Śląskiego” to kolejna „muzyczna perła” nagrana w sposób mistrzowski przez cały zespół.

Jako oboista muszę w skrócie skomentować sposób, w jaki Doktorantka posługuje się rożkiem angielskim, który kojarzy się z instrumentem nostalgicznym, o pięknym brzmieniu o nieco cięższej od obojowej artykulacji.

O ile w drugiej części nostalgia, cudowne brzmienie i szeroka fraza, która naprzemiennie ze skrzypcami buduje odpowiedni nastrój potwierdza wspomniane powyżej cechy rożka, o tyle w pozostałych częściach rożek daje się poznać jako instrument niezwykle ruchliwy, któremu nawet najkrótsza i najostrzejsza artykulacja nie jest obca. Słuchając bardzo wnikliwie, zachwycony jestem również precyzją każdego dźwięku w całej skali instrumentu. Żadnego najdrobniejszego przydźwięku, błyskotliwe tryle, wirtuozowskie przebieg w każdej artykulacji oraz nienaganna technika, to w dużym skrócie określenie tego, co mogłem z ogromną przyjemnością posłuchać.

„Trio” napisane na obój, fagot i fortepian w 1994 roku czyli trzy lata przed śmiercią kompozytora jest ostatnim utworem zamieszczonym na płycie Doktorantki i szkoda, gdyż utworów Jeana Françaix w takim wykonaniu chciałoby się słuchać znacznie więcej, dlatego do realizacji kolejnych nagrań i próby wydania płyty, będę panią Karolinę natrętnie namawiał!

W Trio towarzystwo pani Dagmary Niedzieli grającej perfekcyjnie, wirtuozowsko i z największym wyczuciem pomogłoby pewnie i mniej doświadczonym współwykonawcom w odniesieniu sukcesu, gdyż partią fortepianu można by się zachwycić samą w sobie. Nie ma jednak potrzeby, aby zachwycić się wyłącznie partią fortepianu, gdyż pani Dagmarze i pani Karolinie (której grę poniżej recenzuję) towarzyszył pan Krzysztof Fiedukiewicz, którego gra na fagocie w obu wykonywanych utworach na płycie jest doskonała, pełna pięknego dźwięku, muzycznego wyczucia frazy, wirtuozerii, bezbłędnej intonacji. Potwierdza on swą grą, iż jest wybitnym polskim fagocistą grającym na światowym poziomie, przykuwającym swą grą uwagę słuchacza nie mniej, niż pani Dagmara.

Pani Karolina zaczyna Trio dźwiękiem „e1” i nad nim chciałbym się zatrzymać analizując walory brzmieniowe, którymi Doktorantka się posługuje grając na oboju. Kolory, jakie można uzyskać w brzmieniu tego instrumentu są zależne od wielu czynników. Nie tylko barwa w grze na instrumencie jest istotna, lecz idealna intonacja, połączona z piękną zależną od rodzaju frazy wibracją. Umiejętność posługiwania się szeroką rozpiętością dynamiczną, w odpowiednim fragmencie użycie lekkiej lub ostrej artykulacji, łagodne łączenia dźwięków, biegłość techniczna i szybkie staccato to w skrócie najbardziej pożądane u oboisty cechy, które często występują grupami typu: piękny dźwięk, ale kiepski język lub szybkie palce, ale gorszy dźwięk itd. Kombinacji jest wiele. Powracając jednak do wspomnianego dźwięku „e1”, słuchając go parokrotnie, zastanawiałem się, czy to na pewno obój czy może jeszcze rożek? To przykład, iż paletą obojowych barw

Doktorantka „bawi się” dowolnie potrafiąc słuchacza nie tyle zmylić, co oczarować. Wyjątkowa wrażliwość na ten element połączona z wyobraźnią muzyczną tworzy w każdym dźwięku niezwykłą jakość. Słuchając kolejnych fraz, części, następnych utworów w wykonaniu pani Karoliny, powstaje w mej ocenie obraz oboistki doskonałej, łączącej w sobie wszystkie powyżej wspomniane cechy, której kunszt gry znajduje się na najwyższym poziomie.

Analizując nagrane utwory, być może dałoby się znaleźć drobne nieścisłości związane czy to z zastosowanym tempem, czy artykulacją, ale wynikają one bardziej z interpretacji, niż błędnego odczytania poszczególnych utworów.

Aby odpowiednio ocenić wykonania kolejnych utworów, przesłuchałem wiele nagrań światowych artystów wykonujących te same utwory i muszę przyznać, iż nagranie pani Karoliny Stalmachowskiej wraz z towarzyszącymi jej wykonawcami jest w mojej ocenie jednym z najlepszych, jeśli nie najlepsze, czego wszystkim wykonawcom serdecznie gratuluję!

Część opisowa dzieła znakomicie koresponduje z dziełem artystycznym.

Autorce zgodnie z tytułem dysertacji udało się z powodzeniem scharakteryzować język muzyczny Jeana Françaix. Na uwagę zasługują jej poszukiwania materiałów dotyczących kompozytora, gdyż nie ograniczając się jedynie do wydawnictw głównie zagranicznych, korespondowała z jego synem oraz bliskim przyjacielem Klausem Rainerem Schöllerem, dzięki którym uzyskała dostęp do wielu ciekawych informacji.

Pierwszy rozdział w sposób wyczerpujący temat, wprowadza czytelnika w świat, w którym kompozytor się urodził, dojrzał, rozpoczynając wcześniej naukę muzyki oraz wyjaśnia, co kształtowało jego osobowość, jakie inspiracje mu towarzyszyły. Poznając w kolejnych podrozdziałach całe życie prywatne i zawodowe Françaix, znajdujemy w jednym z nich ogólną charakterystykę twórczości.

Drugi rozdział to analiza wybranych utworów. Oprócz ogólnej charakterystyki utworów kameralnych, która przedstawiona jest w odpowiedni sposób, pani Karolina analizuje nagrane w dziele artystycznym utwory.

Oprócz wielu ciekawostek dotyczących genezy powstania utworów, prawykonań oraz osobistych praktycznych wskazówek dotyczących problematyki wykonawczej, według mnie na szczególną uwagę zasługuje muzyczna analiza, każdej z opisywanych części danego utworu. Analiza ta napisana jest z głęboką wiedzą dotyczącą zarówno zasad muzyki, jak i jej historii.

Wirtuozeria stylu, lekkość poruszania się w temacie, nawiązuje do tych słyszanych na nagraniu Doktorantki, co czyni z całości pracy doktorskiej pozycję niezwykle cenną i kompletną.

Oprócz zakończenia podsumowującego pracę, Doktorantka dołączyła interesujące wywiady z kompozytorem, zdjęcia oraz materiały z prywatnej kolekcji Klausra Rainera Schölla. Bogata bibliografia jest tylko potwierdzeniem głębokiej wiedzy, jaką pani Stalmachowska posiadała na temat, który wybrała, nagrała i opisała.

Konkluzja

Stwierdzam, iż Doktorantka wykazała się doskonałą wiedzą teoretyczną i praktyczną w zakresie swojej dyscypliny. Praca doktorska pani mgr Karoliny Stalmachowskiej spełnia wymagania art. 13 ust. 1 Ustawy z dnia 14.03.2003 roku.

Pracę doktorską przyjmuję.

dr hab. Arkadiusz Krupa
UMFC w Warszawie